

Sygn. akt IV U 434/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015r. w S.

odwołania D. S.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 12 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje D. S. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 01 listopada 2014r. na stałe.

Sygn. akt IV U 434/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.05.2015 r. organ rentowy Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej D. S. prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji, powołując się na art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.). Podstawą do wydania zaskarżonej decyzji było orzeczenie Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 3.02.2015 r. która nie stwierdziła u niej niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona D. S. i wniosła o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Podniosła, że stan jej zdrowia, a w szczególności narządu wzroku nie pozwala jej na samodzielne wykonywanie przez nią czynności w życiu takich jak gotowanie oraz prasowanie (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł argumenty przytoczone w zaskarżonej decyzji (odwołanie k. 5).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

D. S., ur. (...) była uprawniona do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy do dnia 31.12.2014 r. (decyzja Prezesa KRUS k. 51v a. r.). W dniu 28.11.2014 r. złożyła do organu rentowego wnioski o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy oraz podanie o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego (wnioski k. 103, podanie k. 104 a. r.). Wobec powyższego została skierowana na badanie przez Lekarza Rzecznawcy Kasy, który w dniu 15.01.2015 r. stwierdził, iż jest ona trwale całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym od 1.01.2015 r. oraz, że nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie k. 112-114 a. r.). Z powodu zgłoszenia zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia, D. S. została przebadana przez Komisję Lekarską Kasy. Wymieniony organ w dniu 3.02.2015 r. stwierdził, iż ubezpieczona jest trwale całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym od 1.01.2015 r. oraz, że nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie k. 115-119v a. r.). Na tej podstawie w decyzji z dnia 6.02.2015 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy bezterminowo od dnia 1.01.2015 r. (decyzja k. 121 a. r.). W zaskarżonej decyzji z dnia 12.02.2015 r. Prezes KRUS odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do dodatku pielęgnacyjnego (decyzja k. 124 a. r.).

Badając sporną kwestię niezdolności do samodzielnej egzystencji Sąd wywołał opinię biegłych sądowych okulisty, ortopedy i neurologa.

W sporządzonej opinii (k. 13 a.s.) biegli stwierdzili u ubezpieczonej: jaskrę prawie dokonaną, zaćmę wikłającą obu oczu, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przepukliną tarczy między kręgową C5/C6, niewydolność bólową kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz lędźwiowo-krzyżowym jak również początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych bardziej nasilone po stronie lewej. Powyższe, w ocenie biegłych, powoduje, iż ubezpieczona jest trwale całkowicie niezdolna do pracy oraz niezdolna do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m. in., iż u ubezpieczonej obecne są objawy zaawansowanej niewydolności statyczno-dynamicznej kręgosłupa uzasadniające uznawanie całkowitej niezdolności do pracy, które we współistnieniu z innymi zaawansowanymi schorzeniami mogą przyczyniać się do uznawania niezdolności do samodzielnej egzystencji. Zdaniem ortopedy, niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa nieupośledzające istotnie jego funkcji oraz pełna sprawność ruchowa i czynnościowa kończyn górnych i dolnych stanowią o braku podstaw do przyjęcia, iż ubezpieczona jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Jednakże, w ocenie zespołowej, przy występowaniu istotnych klinicznie schorzeń, objawy ortopedyczne mogą przyczyniać się do uznania niezdolności badanej do samodzielnej egzystencji. Jak wskazała biegła okulista, aktualnie ubezpieczona posiada bardzo złą ostrość wzroku obu oczu do dali. W przeprowadzonym badaniu stwierdzono obecność początkowej zaćmy w obu oczach i szczątkowe pole widzenia. Bardzo zawężone pole widzenia, które istniało już w dacie złożenia wniosku przez ubezpieczoną, kwalifikowało ją do uznania ją za niezdolną do samodzielnej egzystencji. Obecnie zaś istotnemu pogorszeniu uległa również ostrość wzroku oraz doszło do zaniku jaskrowego nerwów wzrokowych, co nie rokuje poprawy. Powyższe sprawia, iż D. S. na stałe potrzebuje opieki drugiej osoby w celu wykonywania podstawowych czynności życiowych. Wszystkie wymienione schorzenia traktowane łącznie, zdaniem biegłych, powodują niezdolność do samodzielnej egzystencji ubezpieczonej na stałe, od dnia złożenia wniosku o dochodzone prawo, tj. od 28.11.2014 r.

Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zgromadzoną w sprawie. Podkreślić należy, iż opinia jest logiczna oraz została szczegółowo uzasadniona. Stanowi zatem miarodajny i obiektywny dowód stanu zdrowia D. S.. Podkreślić przy tym należy, iż żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii.

W konsekwencji, odwołanie ubezpieczonej jest uzasadnione. W myśl art. 27 ust. 1. cyt. wyżej ustawy, do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. Tym samym ustawodawca dokonał odesłania do przepisów art. 13 ust. 5 oraz art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.). Pierwszy z wymienionych przepisów stanowi, iż w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych orzeka się niezdolność do samodzielnej egzystencji. W drugim zaś wskazano, iż

dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

W ocenie Sądu, mając na względzie wnioski wyrażone przez biegłych uznać należy ubezpieczoną za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji, stosownie do art. 13 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jednocześnie wskazać należy, iż niespornym był fakt całkowitej niezdolności do pracy D. S., gdyż zostało jej bezterminowo przyznane prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż D. S. spełniła, wyrażone w art. 75 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, warunki do otrzymania na stałe dodatku pielęgnacyjnego, a mianowicie jest uprawnioną do pobierania renty jak również została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz niezdolną do samodzielnej egzystencji. Dlatego też Sąd przyznał ubezpieczonej prawo do dodatku pielęgnacyjnego na stałe, od dnia 1.11.2014 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożyła wniosek, stosownie do treści art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.